

[Økonomiministeren.]

uanset at drøftelserne finder sted i socialministeriet, kan jeg i forståelse med socialministeren oplyse, at der i overensstemmelse med det aftalte allerede har fundet en række drøftelser sted, nemlig den 10., 11., 12. og 23. samt endvidere i dag. Der er herunder trukket visse retningslinjer op, men det er endnu for tidligt at udtale sig om, hvilket resultat der vil komme ud af drøftelserne, der stadig fortsættes. Af det, der er oplyst over for mig om forløbet af de hidtidige drøftelser, har jeg dog fået det indtryk, at der skulle være gode muligheder for at nå frem til en acceptabel ordning ad normeringsvejen, uden at der foretages generelle lønrevisioner eller principielle nydannelser.

Vivike: Jeg takker ministeren for svaret og er sådan set glad for, at der efter det oplyste over for ministeren skulle være gode muligheder for at komme til en forståelse parterne imellem. Så må jeg håbe, at denne optimisme er rigtig; jeg er ikke så optimistisk. Jeg har det indtryk, at der er meget langt imellem parterne, og hvis ikke det indtryk ændrer sig, så må jeg vel nok for at have en ferie med nogenlunde god samvittighed være tvunget til eventuelt at komme tilbage til sagen her i folketinget.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af forespørgsel til udenrigsministeren af Carl Petersen m. fl.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 5507).

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren for forespørgerne (Carl Petersen): Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for den klare og fyldestgørende redegørelse, han har givet tinget vedrørende den markedspolitiske situation, sådan som den tegner sig for Danmark i dag. Jeg synes, at redegørelsen især udmærkede sig ved den realistiske måde, hvorpå udenrigs-

ministeren fremstillede såvel den almindelige udvikling i markedssituationen som de konkrete problemer, der rejser sig for Danmark.

Det må være en indlysende sag for alle her i tinget, at Danmarks markedspolitik er afhængig af den udvikling, der foregår på den store politiske arena. Man kan som dansker være tilbøjelig til at betragte den ulykkelige markedsopdeling mellem de seks og de syv isoleret og prøve at finde frem til mere eller mindre virkelighedsnære skridt, som Danmark kunne tage for at bringe skred i den fastlåsedede markedssituation. Jeg tror, det er klogt, at man gør sig klart, at en løsning på markedsopdelingen i Vesteuropa hænger nøje sammen med udviklingen inden for den vestlige verden som helhed, det vil ikke mindst sige Vesteuropas forhold til USA. Jeg tror også, at fremtiden vil vise, at forholdet til landene i Østeuropa i stigende grad vil komme til at spille en rolle i overvejelserne om et økonomisk samarbejde i Europa fremover.

Alle må vel erkende, at England og Frankrig er de to lande, som på afgørende vis kan øve indflydelse på den markedspolitiske udvikling i Vesteuropa. Jeg finder det overordentlig glædeligt, at det britiske arbejderparti efter i mange år at have stået tøvende over for tanken om en europæisk samling er nået frem til den efter vor mening indlysende overbevisning, at Englands fremtid er uløseligt knyttet til det europæiske kontinent. Der er jo ikke tale om, at Storbritannien skal opgive sin traditionelle forbindelse med den øvrige verden; tværtimod: ved at deltage i et europæisk samarbejde vil England netop få muligheder for på en langt mere tidssvarende basis at videreføre sin indflydelse i verden, ikke mindst i forhold til udviklingslandene som helhed, herunder en række Commonwealthlande.

Stillet over for valget mellem at deltage i et bredt økonomisk samarbejde i Europa eller holde sig uden for dette er der lykkeligvis bred enighed i Danmark. Langt den overvejende del af befolkningen indser, at Danmark ikke kan stille sig uden for et sådant samarbejde. Problemet er alene, hvad Danmark skal gøre i det forhåbentlig endnu korte åremål, hvor vi må leve med markedsopdelingen mellem de seks og de syv.